

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

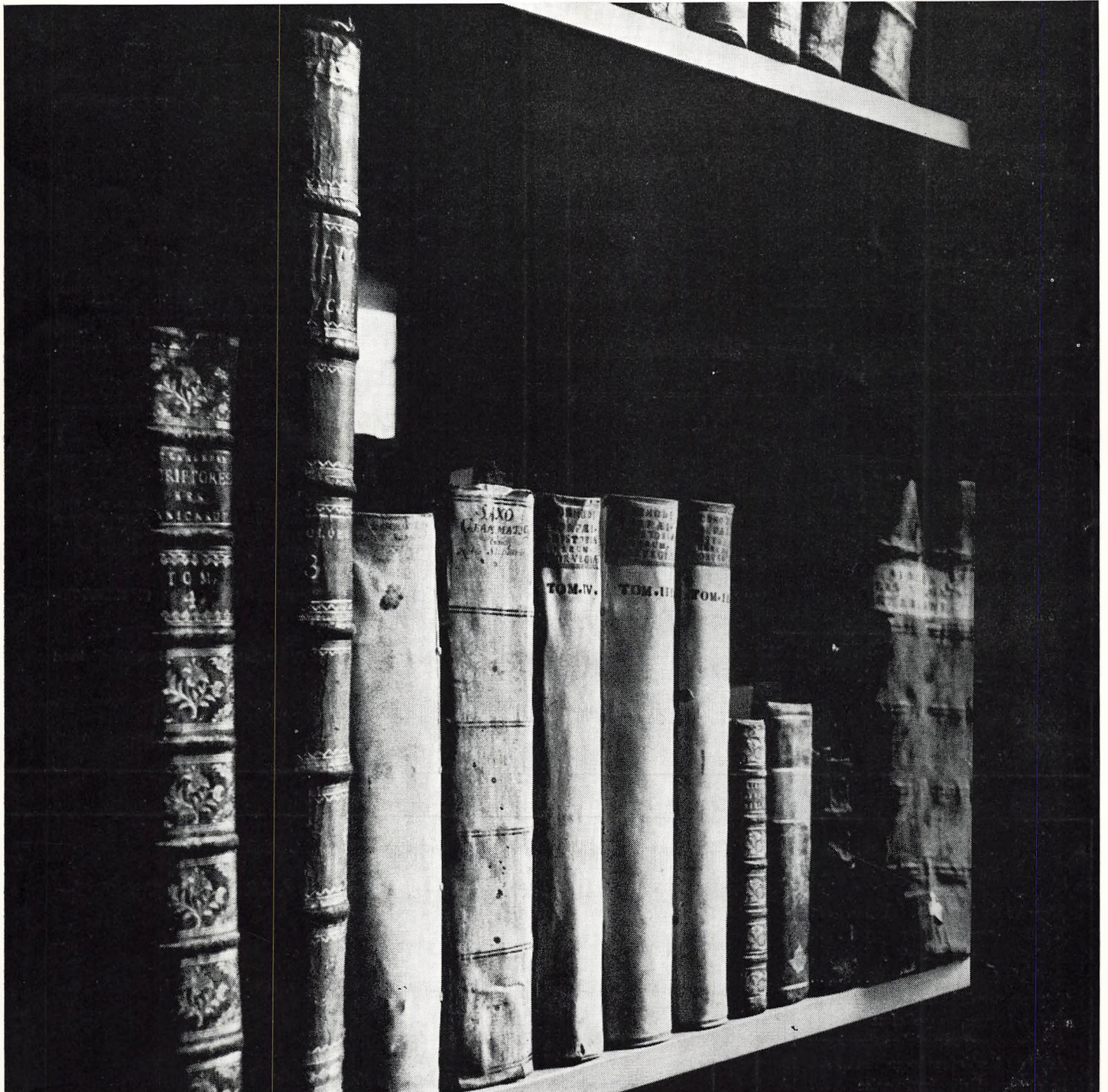
Shole, pag

47. ÅRGANG

NUMMER 1

MARTS 1969

Herlovianersamfundets bestyrelsesmedlemmer og embedsmænd m. v.

Flemming Tolstrup ('24), formand, Strandvej 132,
2900 Hellerup. HE 4898.

Jorgen Damgaard ('34), næstformand og kasserer,
Købmagergade 55, 1150 København K. (01) 14 44 83.

Ernst Schaumburg-Müller ('29), Tårbæk Strandvej
113, 2930 Klampenborg. OM: Bellevue 780.

Per Seidenfaden (R'31), Norgesmindevej 11, 2900
Hellerup. HE 2868.

Klaus Aarup ('51), c/o Knud Lindberg A/S, Islevdal-
vej 200, 2610 Rødovre. (01) 94 38 00.

Eivind Sveinbjørnsson ('65), sekretær, Egedal, 2980
Kokkedal. (01) 86 00 80.

Finn Kirstein ('59), suppleant, Ved Lindevangen 16,
2000 København F. FA 3912.

Niels Faaborg Ottosen ('31), revisor, Abildgårds-
vej 24, 2830 Virum. (01) 84 86 97.

Jorn Thomsen ('31), suppleant for revisor, Classens-
gade 60, 2100 København Ø. ØB 6825.

Otto Irminger Kaarsberg ('12), decisor, Strandvej 61,
2100 København Ø. RY 2242.

Leif Berg ('19), suppleant for decisor, Overgaden
oven Vandet 52, 1415 København K. SU 7059.

Lennart Konow ('54), HERLOVIANERSAMFUNDET'S
medlemsfortegnelse og HERLOVIANERENS ekspe-
dition, Bredesvinget 11, 2830 Virum. (01) 85 25 40.

Hvor er de henne?

HERLOVIANERENS ekspedition siger tak for flere breve med
adresse på »forsvundne« medlemmer. Der er imidlertid endnu
huller i medlemskartoteket.

Derfor: hvor bor

Ove Andersen ('60)
Nis Boesdal ('67)
Poul Bærentzen (II '97)
Knud Fabricius ('58)
Stig Hansen ('62)
Peter Kastberg ('60)
Lennart Leshly ('62)
Birger Dons Møller ('16)
Jes Olesen ('60)
Jørn Skovgaard-Petersen (R 37)
Niels Mogens Wernberg ('60)

Underretning om adresse bedes sendt til HERLOVIANERENS
ekspedition, Bredesvinget 11, 2830 Virum.

Husk at melde flytning m. v. - og gør det rigtig

I. Adresseændringer

A. Flytning fra et sted i Danmark (ekskl. Grønland) til et
andet samt flytning fra Danmark (ekskl. Grønland) til Norge,
Sverige, Finland eller Island: anmeldes til **postkontoret i
fralflytningsbyen**. Postkontoret vil herefter automatisk (1)
underrette avispostkontoret, som retter den pågældende
adresseplade, og (2) give besked om flytningen til HER-
LOVIANERENS ekspedition. I sådanne tilfælde er flytte-
anmeldelse til HERLOVIANERSAMFUNDET altså overflødig.
B. Flytning til udlandet (ekskl. Norge, Sverige, Finland og
Island, men inkl. Grønland): anmeldes til **HERLOVIANE-
RENS ekspedition, Bredesvinget 11, 2830 Virum**.
C. Flytning fra udlandet (herunder Norge, Sverige, Finland,
Island og Grønland) eller mellem to udenlandske adresser:
anmeldes til **HERLOVIANERENS ekspedition**.

II. Meddelelser om stillings- og navneforandringer m. v. bedes
givet til **HERLOVIANERENS ekspedition**. Som tidligere
meddelt vil stillingsforandringer fremtidig kun blive regi-
streret i medlemsfortegnelsen, ikke på postvæsenets adres-
seplader.

III. Anmodninger om indmeldelse bedes givet til **HERLOVIA-
NERENS ekspedition**.

IV. Indbetaling af medlemsbidrag sker til **HERLOVIANERSAM-
FUNDET'S kasserer**. Giroindbetalingskort udsendes til hvert
enkelt medlem hvert forår.

V. Meddelelser om fejl og unøjagtigheder i **medlemsforteg-
nelsen** bedes givet til **HERLOVIANERENS ekspedition**.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Hvor er de henne?	2
Herlovianersamfundets ansvar	3
Herlufsholms bibliotek	4
Dernede fra	5
Trolledags-refleksioner	6
25-års jubilæums-trollefest på Fyn	8
Ak, ja, disse uortodokse meninger	11
Årsfest på stiftelsesdagen	12
Et eksempel til efterfølgelse	14
Annoncer	10, 15, 16

REDAKTION: Erik Svarre ('65), Ingemannsvej 6, 4200 Slagelse. Telf. (kl. 7—
15) (03) 52 37 00.

BLADETS EKSPEDITION: Lennart Konow ('54), Bredesvinget 11, 2830 Virum.
Telf. (01) 85 25 40.

TRYK: Dagbladets Bogtrykkeri, 4600 Køge.

Herloviaersamfundets ansvar

Hassan Aref ('68) i Officersforeningens selskabslokaler
den 14. januar 1969

På studenterholdets vegne vil jeg gerne takke for modtagelsen i Herloviaersamfundet.

»Tak« er et ord, der på dansk — så vidt jeg med mit begrænsede kendskab til sproget kan se — har haft en hård skæbne. Taknemmelighed i sig selv er vel en af de smukkeste menneskelige følelser, men ordet »tak« bruges i hverdagsdansk tit som en overfladisk ment glose. Vi »takker for mad«, »takker for sidst«, tit uden at forbinde andet dermed end »sådan gør man altså...«

Der kan derfor være god grund til at spørge, hvad jeg i aften mener, når jeg siger »tak«.

Alle på årets studenterhold har gået på Herlufsholm i mindst tre år. I denne tid har de været medlemmer af et minisamfund — jeg siger ikke afsluttet for helt afsluttet har det ikke været — men kostskolesamfundet må alligevel betegnes som en enhed. I dette samfund — og det er en generel regel om alle samfund — har de været udsat for en rangdannelses. Hvert samfundsmedlem har fået påhæftet et »kvalitetsmærke« eller et »måltal«. Den norm, som har ligget til grund for denne »måling« hører ikke til de ugünstigste. Duellighed på ét eller flere felter og positive menneskelige egenskaber sikrede »en plads i solen«.

Vi førte også trods alt en ret beskyttet tilværelse. Den daglige gænge gjorde måske nogle ufølsomme overfor verden udenfor, men bidrog også til at skabe

ideen om noget fast i vores tilværelse. Dette er en ting, man ikke bør undervurdere.

Begrebet »tradition« spiller her en betydningsfuld rolle. Traditioners værdi har været et problem, der optog os meget. Alenlange diskussioner har været ført, og jeg går nok ikke helt galt, når jeg siger, at man kunne skelne tydeligt mellem »traditionalister« og »ikke-traditionalister«. Det er ikke min mening at kaste yderligere brænde på bålet, men tillad mig et lille citat. Kort efter sidste verdenskrig — jeg siger det, som jeg husker det, der var knapt tænkt på mig dengang! — holdt Igor Stravinsky en række forelæsninger ved Harvard University om »Musikalsk Poetik«. I den tredje af disse kom han ind på tradition, og selv om det var musikalsk tradition, synes jeg alligevel ikke, man kan lade være med at tage følgende linier til sig:

»Tradition er noget helt andet end vaner, selv end nok så udmærkede vaner, for vaner er ifølge sin definition en ubevidst erhvervelse, der har tendens til at blive rent mekanisk, mens traditioner er resultat af en bevidst og velovervejet godkendelse. En sand tradition er ikke vidnesbyrd om en svunden fortid, den er en levende kraft, der beånder og oplyser nutiden.

Langt fra at medføre gentagelse af det, der var, forudsætter traditioner det variges realitet. Den er som en slægtsgård, en arv, man modtager på betingelse af,

at man frugtbargør den, og lader gå videre til sine efterkommere.«

Herlufsholms traditioner har givet os en tro på noget eviggyldigt — om vi holder af denne tro eller ej er så et spørgsmål for sig.

Hermed være kort skildret tiden »før«.

Når man i reklamen ser »før« og »efter«-taktikken anvendt, er »efter« altid noget positivt. Mange af os føler det også sådan i dag. Frihed til at gøre, hvad man vil, til at gå hvor man vil, og når man vil, etc. Men en smule eftertanke røber dog også store ulemper. Det samfund, vi er kastet ud i, er for de flestes vedkommende et »storsamfund«, og den nye samfundsnorm? Mon ikke nærmest social stilling, evnen til at leve op til de store forventninger. Stabiliteten er borte. Som organist Larsen sagde det: »Her var I konger, nu skal I prøve at være menige«.

Alt dette medfører et pres, som hver og én af os har følt. Vi har kapslet os ind mod presset »på den ene eller anden måde« — for at sige det uden grimme konkreter.

Min overbevisning er, at denne utryghed fremspringer af en manglende kommunikation mellem generationerne. Kravene sættes af en ældre generation. Des mindre kommunikation, des større utryghed.

Herloviaersamfundet spiller her en rolle og har et stort ansvar, som det forhåbentlig er sig bevidst. Alle de, der sidder her, har en sammenknytning gennem et »noget«, der er lidt over 400 år gammelt. Generationsspændingerne er stækket — i hvert fald en lille smule. Kan dette samhørighedsforhold slå bro — blot tildels — over en kløft af noget uklart oprindelse, siger vi inderlig tak — og mener det!

Herloviaersamfundet indbyder sine medlemmer til en sikkert yderst interessant HØRING i Grand Café's selskabslokaler tirsdag den 29/4 1969 kl. 18.30.

Et spørgepanel, der vil spænde over en række årgange, vil stille nærgående spørgsmål til *forstander, Heis og Lundgreen Beck*, der har lovet at komme til stede.

Før høringen serveres der gule ærter og pandekager á 18 kr. plus betjening og drikkevarer.

Da arrangørerne forventer stor deltagelse til denne aften, vil det være nødvendigt forud at anmelde deltagelse til: *Jørgen Damgård på tlf. (01) 14 44 83* eller pr. brevkort til Købmagergade 55, 1150 København K., senest fredag den 25/4 1969.

Herlufsholms bibliotek

Redegørelse fra forstanderen

Oprindelsen til Herlufsholms bibliotek er Herluf Trolles og Birgitte Gøyes egen bogsamling på godt 40 bøger, som mange gamle herlovianere vil huske stående for enden af bibliotekshallen i et særligt træskab med glas for. Noget egentligt bibliotek på Herlufsholm kan man først tale om, efter at forstander, greve Otti Thott i slutningen af det 18. århundrede skænkede skolen ca. 7.000 bind. Siden er biblioteket forøget ved gaver og køb: således testamenterede amtmand Groothoff i 1923 sin samling på over 6.000 bind til Herlufsholm. Alt i alt består biblioteket i dag af cirka 50.000 bind, hvoraf 40.000 stammer fra før 1915.

Bogsamlingen har gennem årene stået spredt mange steder på Herlufsholm, men blev i 1915 samlet og opstillet i den nye bygning, som forstander, baron Tage

Reedtz-Thott lod indrette det år, hvor skolen fyldte 350 år.

For den, som interesserede sig for bibliotekets daglige funktion, har det længe været påfaldende, så lidt interesse der på Herlufsholm har været for den værdifulde gamle bogsamling, hvorfra der kun låntes ganske få bøger såvel inden- som udenfor skolens kreds. Desuden har spørgsmålet om udnyttelse af biblioteksbygningen været rejst fra tid til anden. Det har været drøftet og overvejet, om man på en eller anden måde kunne omskabe biblioteket til et egentligt brugsbibliotek, som indgik i skolens daglige tilværelse som læsestue eller humanistisk laboratorium, eller hvad man nu skulle kalde det.

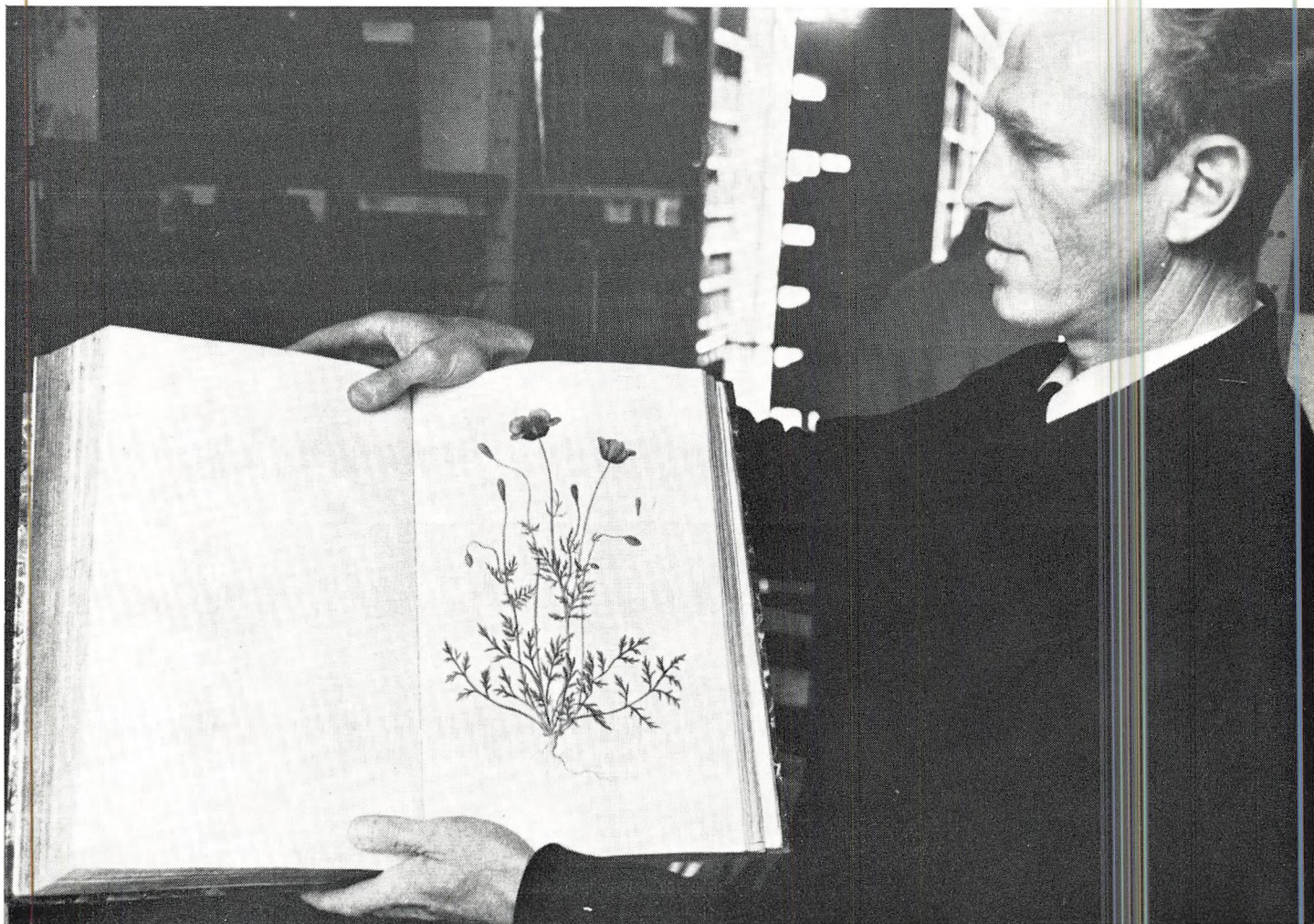
Hertil kommer, at de mange og værdifulde gamle bøggers opbevaringsforhold

ikke er forsvarlige. Mange bøger trænger til restaurering. Desuden er samlingen utilstrækkeligt katalogiseret, således at man faktisk ikke helt ved, hvad den består af. Faren for tyveri er derfor aktuel.

Den nuværende bibliotekar, gymnasieoverlærer, cand. jur. John Riis, gjorde mig sidste år i et længere skriftligt indlæg opmærksom på disse forhold og rejste spørgsmålet, om man ikke ved ansættelsen af en fast bibliotekar og større årlige bevillinger kunne bringe bibliotekets forhold up to date — eventuelt i et nært samarbejde med et lokalt eller københavnsk bibliotek. Desværre så jeg ingen mulighed for at fremskaffe en årlig bevilling på over 100.000 kr., som jeg skønnede, at denne ordning ville koste.

Bibliotekar John Riis' initiativ gav imidlertid anledning til overvejelser på skolen. Ud fra de førnævnte tre præmisser, altså de ældste bøggers interesseløshed for vore dages Herlufsholm, behovet for bedre pleje og katalogisering og endelig ønsket om en bedre benyttelse af bygningerne, kom jeg til den konklusion, at det måtte være ønskeligt, hvis Herlufsholm kunne finde en dansk institution, som ville overtage den del af biblioteket, som Herlufsholm ikke selv kunne bruge og

I biblioteket findes en komplet samling af Flora Danica med håndmalede blomster, som her vises af bibliotekar John Riis.

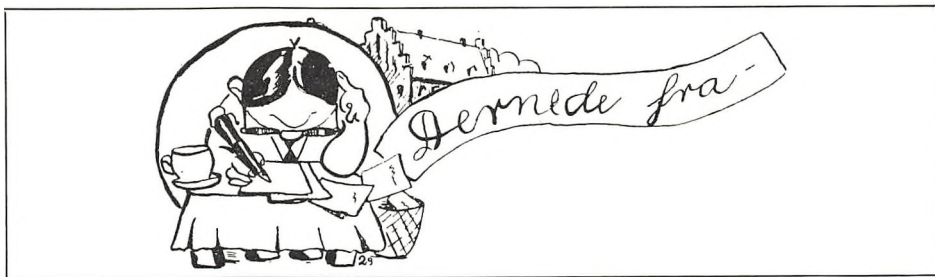

bevare disse bøger samlet som »HERLUFSHOLMS BIBLIOTEK« med en særlig ret for skolens lærere og dipole til at låne disse bøger efter behov. En sådan interesseret institution fandt vi i Odense universitetsbibliotek ved overbibliotekar Torkil Olsen. Vi har derfor afsluttet en overenskomst med Odense universitetsbibliotek, som på visse nærmere betingelser overtager alle bøger fra før 1916, dele af tidsskriftsamlingen samt den Groothoffske samling dog med undtagelse af skrifter, som Herlufsholm efter nærmere aftale med Odense måtte ønske at beholde. Direkte undtaget fra overførslen til Odense er de bøger, som har tilhørt skolens stiftere og alle skrifter med særlig tilknytning til skolen og godset, herunder også håndskriftsamlingen samt skolens store arkiv, der jo også opbevares i biblioteksbygningen samt bøger med særlig tilknytning til den fysiske og naturvidenskabelige samling. Det er endvidere bestemt, at Odense overtager alle de skrifter, som Herlufsholm ikke ønsker at beholde i den katalogiserede samling samt i den ukatalogiserede afdeling og dubletsamlingen, idet det må anses for en fordel for det fremtidige skolebibliotek at slippe af med de bøger, som kun står og fylder op på hylderne. I alt beholder Herlufsholm cirka 10.000 bind.

Som man vil forstå, er der skelnet nøje mellem den del af biblioteket, som kan finde praktisk anvendelse i en moderne gymnasieskole både direkte til undervisningsformål og som brugsbibliotek for lærere og disciple, og den gamle afdeling, som i det væsentlige lå hen som et dødt bogmagasin. I forbindelse med overdragelsen af de gamle bøger til Odense er det aftalt, at disse skal vederlægges med en sum på ca. 1,6 mill. kr. Det er tanken, at dette beløb skal danne en særlig fond, hvis renter efter årlige henlæggelser bl. a. skal bruges til biblioteksformål, herunder sagkyndig bibliotekarassistance. »Dek« — som det fremtidige bibliotek måske med mere ret end det gamle skal kaldes — vil blive bevaret i sin nuværende bygning, der tænkes indrettet til læse- og studielokale. Bibliotekssalen vil desuden finde anvendelse til eksaminer og terminsprøver. Vi håber således, at »Dek« i fremtiden vil blive andet end et statussymbol, nemlig en levende og anvendt bestanddel af dagliglivet og undervisningen på skolen. Man forestiller sig et udbygget samarbejde med Centralbiblioteket i Næstved for at kunne byde lånerne det samme som et større bibliotek.

Hvad de gamle bøger angår, vil jeg gerne endnu engang pege på, at dette egentlige »HERLUFSHOLMS BIBLIO-

Fortsættes side 14

Lad mig lægge ud med det mest aktuelle der skete 1. nov. 1968. Datoen danner nemlig en slags skel i skolens udvikling, idet gamle lærere er rejst og nye kommet. Det drejer sig om lektor Henry Andersen (eng., fra.), som efter otte års tjeneste har fået stilling som afdelingsleder på Lærershøjskolen. Endvidere har overgymnasielærer John Riis valgt at blive bibliotekar ved det nye Odense-universitet, i stedet for at have mellemskolen i geografi, regning og formning. Nekrolog eller hvad man skal kalde det, vil jeg holde mig fra og i stedet introducere de nye lærere.

Her er tale om stud. mag. Jørgen Hvidtfeldt-Nielsen, nyudsprungen cand. mag. Henning Silberbrandt og lærer Aamodt, som før har undervist på Hindholm kostskole. Førstnævnte har været her helt siden sommerferien og har overtaget sovesal, 2. sal Mygningen, fra Gert Olsen, som jo har fået Egmontgården. Hvidtfeldt-Nielsen underviser i dansk, gymnastik og tager sig af håndbold-træningen. Silberbrandt og Aamodt afløser henholdsvis H. Andersen og Riis.

1. november var også en historisk dag for skolen, idet den nye Vue og den nye gymnastiksal er taget i brug. Efter de første udtalelser fra 1. ml-erne skulle Vuen være ualmindelig »lækker«, dog mangler der her, ligesom ved Egmontgården en del småting, som dog hurtigst muligt vil blive bragt i orden.

Gymnastiksalen er holdt helt i hvidt, med lyse ribber ned langs væggene. Til salen er endvidere indkøbt helt nye redskaber og alt virker gennemført og godt.

Sporten på skolen: Ja, — det mest positive først — — atletikken! Som altid blev Kostskolernes Træningsstævne holdt hos os. Efter en spændende og vel gennemført dag kunne vi med optimisme se frem til regionstævnet, da gruppe I og III begge vandt. Det samlede resultat blev en sejr til os, med det største antal points som stævnet nogensinde er blevet vundet med. Regionstævnet holdtes i år i Nakskov, alt fungerede fint — — undtagen gruppe I og III. Stik imod al forventning vandt gruppe II, og gruppe IV blev som I og III nummer to. Sammenlagt altså en sejr, men ingen til finalstævnet!! Skolerekorderne er der heller ikke blevet rørt ved.

Fodbolden ruller stadig på Herlufsholm. Som altid har holdet haft en del træningskampe inden selve gl. herlovianer-kampen og pokalkampene. De forløb i år noget bedre end sidste år, og vi vandt bl. a. over NIF. Så kom gl. herlovianer-kampen, som blev en virkelig god og underholdende kamp. Efter fem minutter 2—0 til skolen. Efter 1. halvleg 4—2 til »de gamle«. Efter 2. halvleg 6—4 til skolen — og fortjent — »de gamle« gik helt ned i slutningen af 2. halvleg og måtte altså se sig slået. (Alle hos »de gamle« havde Trolle-skjoldet). Det var jo en opmuntring til pokalkampene. MEN! — — — H—Stenhus 0—2, H—Rungsted 1—7, H—Sorø 2—4. Selv om holdet i de sidste kampe spillede betydeligt bedre, har vi altså stadig 0 point i turneringen.

Skolens elevråd har i år været flittigt. Skakklub, bridgeklub og tennisklub med tilhørende turneringer og præmier. Indtil videre er alle tre klubber i gang med »opvarmningsturneringer« og alle synes at være tilfredse.

Korpset er under Geert Lichtenbergs kommando. Man har indtil nu haft et par terrænløb og en filmaften. Å propos film. Skolens filmklub indleder sin fjerde sæson og har bl. a. Dreyer, Renoir og Demy på programmet.

Endelig er II g i fuld gang med komedien. Hvad der spilles, er stadig en hemmelighed, men det vil måske sige nogen noget, at det er Mogens Jensen, der instruerer. Som altid bliver det den bedste komedie, der nogensinde er blevet vist.

Mikkel Sørensen, II gm.

Trolledagsrefleksioner

Mon ikke de fleste gamle herlovia-
nere på Trolledag henfalder til betragtninger
over deres tid på skolen, over deres
kammerater, over det at være herlovia-
ner? Eller — for at benytte det ordvalg,
som fortsat findes i formålsparagraffen
i Herlovia-nersamfundets love — »den
kærlighed, hvormed herlovia-
nere omfatter den fælles fostermoder, og det bånd,
der i barndommen knyttede dem så bro-
derligt sammen«.

Visse af de nævnte refleksioner ud-
trykkes i officielle taler ved den af Her-
lovia-nersamfundets arrangerede Trolle-
og rusfest. Lignende overvejelser kom-
mer sikkert til udtryk i taler omkring de
regionale festborde — i år i Maribo og
i Odense. Fælles for de således publice-
rede betragtninger er, at de er af over-
vejende ukritisk art. Sådan bør det også
være — kritik går slet i spand med kjole
og hvidt!

Trolledag 1968 havde festerne i Kø-
benhavn og på Fyn samlet henholdsvis
80 og 14 deltagere, medens andre cirka
15 festede på Lolland. I alt altså cirka
110. Det må erkendes, at vejret var
barsk, og at dette kan have begrænset
deltagernes antal noget. I dag er det
mildt regnvejr, men alligevel er det næp-
pe urealistisk at tro, at antallet af Trolle-
festdeltagere maksimalt udgør 150. Her-
lovia-nersamfundet har cirka 850 med-
lemmer, hvoraf kun cirka 60 bor i ud-
landet; der er altså mindst 640 her i lan-
det bosiddende medlemmer af Herlovia-
nersamfundet, der af den ene eller den
anden grund er blevet borte fra festerne.

På denne baggrund har det forekom-
met mig — som en af dem, der denne
aften *ikke* er i festdragt — naturligt at
søge at analysere, *hvorfor* festerne i de
senere år ikke har kunnet samle mere
end 20 pct. af de danske medlemmer, og
om Herlovia-nersamfundet på bedre må-
de vil kunne løse den opgave, som er
fastlagt i dets love (»at vedligeholde og
udvikle medlemmernes tilknytning til
hinanden«*) i en bestræbelse for at be-
vare kærligheden til den fælles foster-

moder og barndommens broderlige bånd,
jfr. ovenfor).

Det helt koncise svar på de to — nært
forbundne — spørgsmål kan kun frem-
skaffes ved at spørge de enkelte med-
lemmer — og det lader sig ikke gøre.
Men antydninger af, hvad der er galt,
kan fås ved at se på referaterne fra de
senere års generalforsamlinger. Ganske
vist har generalforsamlingerne ikke væ-
ret ligefrem overrendte (ved den seneste
var der 22, heri inkluderet de 7 besty-

Lennart Konow ('54)

relsesmedlemmer), men man tør nok tro,
at de dér fremsatte bemærkninger i no-
gen grad er udtryk for, hvad også andre
medlemmer mener.

Lidt citater:

Formanden ved generalforsamlingen den
16. marts 1967 (Herlovia-neren 1967:30):

»Festen her i byen den 14. januar har i en
årrække omfattet temmelig mange fester. Vi
holder den på Trolledagen og skal altså min-
des stifterne. Det er Herlovia-nersamfundets
stiftelsesdag, som også skal fejres, og desuden
hylder vi vore jubilare og modtager dimit-
tenderne for første gang.

Det kan være lidt vanskeligt at forene det
hele, og jeg ved af erfaring, at det ikke er så
let at planlægge en fest. Bestyrelsen har
derfor nedsat et udvalg, som vil prøve at fin-
de en anden form, eventuelt således, at det
tidligere rusgilde genoplives og således, at en
af vore fester også kan samle vore damer med
os.*

Det var efter *Gottliebs* opfattelse på et for-
sent tidspunkt gået op for bestyrelsen, at såvel

festernes form som udgifterne herved *må* ska-
be problemer, og han undrede sig over, at
den manglende tilslutning til det planlagte bal
på Herlufsholm i fjor ikke havde fået besty-
relsen til at tage hele festaktiviteten op til
nyvurdering. Gottlieb havde med forundring
set indkaldelsen til Trollefesten og indrømme-
de, at prisen — 90 kr. — havde været med-
virkende til, at han for første gang havde
undladt at give møde.

Ikke blot kravet om det meste af en hun-
dredekroneseddel for dyreryg m. v., men også
opretholdelsen af den forældede kjole og
hvidt-påklædning havde utvivlsomt været med-
virkende til at holde folk væk. Gottlieb kendte
flere eksempler på, at herlovia-
nere havde måttet kassere kjolesæt, der var blevet for små
— men noget sådant burde ikke forhindre de
pågældende i at deltage i Trollefesterne. Han
støttede ideen om påny at adskille Trollefesten
fra rusfesten, og han henstillede, at bestyrel-
sen søgte at finde udveje for en væsentlig bil-
liggørelse af Trollefesten 1968.

Ammentorp ('42) tilsluttede sig Gottliebs kri-
tiske bemærkninger om Trollefesten og til-
føjede, at der bør gives både rusholdet og de
øvrige festdeltagere lejlighed til at medbringe
koner, kærestes eller lignende. Han gik ud
fra, at Birgitte Gøye altid havde været med
til at fejre Herlufs fødselsdag, og så bør Her-
lovia-nersamfundets medlemmer ikke være
rvunget til at undvære det charmerende køn
den 14. januar.

Han gik desuden ind for, at rusholdet bør
have adgang til tirsdagsfrokosterne uden be-
taling, og for, at der bør afholdes regelmæs-
sige fællesaftener, for eksempel med udlands-
gammelherlovia-
nere som foredragsholdere.

Krüger ('65) havde med glæde deltaget i no-
gle af tirsdagsfrokosterne, men fandt, at det
var alt for dyrt med disse arrangements nu-
værende form. Hvis der blev mulighed for
individuelt valg af forretning efter smørre-
brødsedler, ville prisen kunne blive en god
del lavere end de 25—30 kroner. Og så skulle
de helt unge også nok komme regelmæssigt.
De høje priser både ved Trollefesterne og ved
frokosterne tvinger samfundets yngste med-
lemmer til at blive væk; for så vidt er det
forkætrede udtryk »Gammelherlovia-
nersamfundet« derfor ikke helt ved siden af.

Formanden takkede for de mange indlæg.
Han slog fast, at tirsdagsfrokosterne er et pri-
vat foretagende, som Herlovia-nersamfundet
som sådant intet ansvar bærer for. Som hyp-
pig deltager i disse frokoster ville han dog
gerne yde støtte til overvejelser om ændringer
i disses form. Han havde selv været bekymret
over den høje pris for middagen på hotel
Mercur den 14. januar. Det havde imidlertid
ikke været muligt at finde nogen bedre og bil-
ligere løsning, da bestyrelsen først på et sent
tidspunkt blev klar over, at hotel Richmond
havde »brændt samfundet af«; 14. januar faldt
i år på en lørdag, og alle andre selskabsloka-
ler, der kunne komme på tale, var allerede
udlejet, da man blev tvunget til at se sig om
efter en erstatning for lokalerne på Richmond.
Han havde intet imod at afskaffe kjole og
hvidt-påklædningen, men fandt det ikke til-
rådeligt officielt at gå bort herfra, så længe
jubilarene inviteres som samfundets gæster til
Trollemiddagen.

Formanden var vågen overfor de fremsatte
forslag om en strukturændring af Herlovia-
nersamfundets festaktiviteter, specielt med hensyn
til genindførelse af en rusmodtagelse med da-
mer hvert efterår.

*) I lovenes § 2 omtales endvidere Herlovia-
nersamfundets understøttelsesvirksomhed,
hvorom der ikke skal udtales så meget som
en eneste kritisk bemærkning.

Ved generalforsamlingen den 27. marts 1968 gentog Gottlieb sin kritik fra det foregående år — og blev kraftigt understøttet af ikke mindre end 6 andre talere, jfr. nærmere Herlovianeren 1968:24.

Det er måske på sin plads at resumere, hvilke arrangementer, som har været afholdt i de seneste år:

1967: 14. januar: Trolle- og rusfest på hotel Mercur.

Regionale fester i Maribo og Stenderup strand.

16. marts: Generalforsamling.

4. maj: Fik-fak i Charlottenlund skov.

Desuden 12 tirsdagsfrokoster.

1968: 14. januar: Trolle- og rusfest i Officersforeningen.

Regionale fester i Maribo og Kerte.

27. marts: Generalforsamling.

8. maj: Forårsfest (med damer) i Studenterforeningen, forevisning af jubilæumsfilmen.

23. maj: Fik-fak i Charlottenlund skov.

Desuden 12 tirsdagsfrokoster.

For en overfladisk betragtning ser det ud af ikke så helt lidt. Jeg véd, at det for så vidt kan kritiseres at medregne Fik-fak og tirsdagsfrokoster, som disse arrangementer ikke dirigeres af samfundet. Imidlertid tæller de med ved vurderingen af medlemmernes muligheder for at »udvikle deres tilknytning til hinanden«.

Men ved de fleste lejligheder blev folk væk. Mon ikke generalforsamlingskritikerne i et vist mål havde ret, når de fremhævede:

For høj pris for deltagelse 14. januar.

Kjole og hvidt den 14. januar.

Ingen damer med 14. januar.

Tirsdagsfrokosterne for dyre.

Det fortjener at fremhæves, at forårsfesten i maj 1968 var godt besøgt. Der kunne der tages damer med, og deltagelsen var billig. Også Fik-fak-arrangementerne har — som altid — trukket folk til. Men ved disse lejligheder er man også selv herre over, hvor meget man vil give ud — og det er karakteristisk, at deltagelsen ved frokosten efter den seneste Fik-fak-kamp var bedre end før. Forklaring: fortæring af medbragt mad på »kamppladsen« afløste i 1968 de tidligere frokostarrangementer på restaurant.

Det er troligt, at ikke alle de nævnte kritikpunkter har lige stor vægt. Men meget kunne tyde på, at Herlovianersamfundets medlemmer foretrækker arrangementer, hvor de kan tage pigen med (det gør for resten også en hel del til Fik-fak-turneringerne) — og få pen-

gepungen med hjem i ikke alt for ribbet stand.

Som ovenfor nævnt erklærede Herlovianersamfundets formand sig ved generalforsamlingen for to år siden vågen over for en strukturændring af Herlovianersamfundets festaktiviteter, specielt med hensyn til genindførelse af en rusmodtagelse med damer hvert efterår.

Efter min opfattelse må det være rimeligt:

1) at opfordre samfundets bestyrelse til at udarbejde et udkast til en sådan strukturændring og at forelægge den for medlemmerne ved den kommende generalforsamling,

2) at opfordre Herlovianersamfundets medlemmer (d.v.s.: mange flere end de 22 fra i fjor) til at møde op ved generalforsamlingen og tilkendegive deres mening. Bestyrelsen har brug for den støtte, som det er at høre, hvad medlemmerne mener. Er det mon for kættersk at foreslå, at bestyrelsens forslag til den kommende »festaktivitetsstruktur« offentliggøres i generalforsamlingsindkaldelsen med henblik på afstemning,

	Medlemstal pr. l.l.	Døde	Slettede restanter	Udmeldte	Indmeldte russer	Andre nye medl.
1965	861	13	21	2	0	10
1966	835	6	28	1	48**)	5
1967	853	10	28	4	26	17
1968	854	5	?	11	18	?

***) omfatter studenterårgangene 1965 og 1966.

3) at opfordre tirsdagsfrokosternes øverste præsidium til nøje at undersøge de foreliggende muligheder for en billig-gørelse af disse hyggelige arrangementer. Det burde være muligt at finde en restaurant i det centrale København med rimelige priser — og mon ikke det skulle være muligt at finde en restauratør, der er villig til ved sådanne lejligheder at servere smørrerbrød (gerne uspecificeret) til en fornuftig pris efter den enkelte deltagers vurdering af aktuel sult og økonomisk formåen.

Det vil ikke være rimeligt at slutte disse bemærkninger uden at sandsynliggøre, at de gamle herlovianere virkelig er utilfredse med den nuværende tingenes tilstand. Jeg tror, at en sammenligning af bevægelserne i medlemstallet i de senere

år kan tydes som en »utilfredshedsindikator«:

Blandt de restanter, som er slettede, er en del, som har glemt at melde adresseforandring, og som derfor ikke har kunnet findes, når opkrævninger skulle sendes ud. Men bag tallene skjuler sig uden tvivl en del herlovianere, som har undladt at betale kontingenter, fordi de har syntes, at de ikke fik nok for det. Den voldsomme stigning i antallet af udmeldte må vist desværre også forstås som udtryk for utilfredshed; til orientering kan oplyses, at 6 af de 11 i 1968 udmeldte er dimitteret i 1956 eller senere.

Mine lidt utraditionelle Trolledagsbetragtninger må ikke opfattes som en sur kritik af bestyrelsen eller andre, men alene som et udtryk for, at en nyvurdering af festaktiviteten er tiltrængt, hvis ikke vi vil risikere, at Herlovianersamfundet smuldrer bort. Og det ville være synd for de mange, der ønsker, at der skal findes en forening, som kan bidrage til at vedligeholde og udvikle de gamle herlovianeres tilknytning til hinanden.

Virum, Trolledag 1969.

Lennart Konow ('54).

p.s.: Jeg er ganske enig med Tolstrup, der på generalforsamlingen i 1968 satte Herlovianerens udgivelse øverst på prioritetslisten for Herlovianersamfundets opgaver. Som medredaktør af blader i perioden 1966-1968 vedkender jeg mig, at en del udmeldelser og restantsletninger kan være foranlediget af, at bladet (heller) ikke i denne periode kom helt så hyppigt, som både medlemmerne og redaktionen gerne havde set det. Det kan ikke stærkt nok fremhæves, at bladets regelmæssige udgivelse er en forudsætning for Herlovianersamfundets eksistens — men dette forhold ændrer ikke ved kravet om, at selskabelige arrangementer bør tilrettelægges på en måde, som gør deltagelse tillokkende for de flest mulige medlemmer.

25-års jubilæumstrollefest på Fyn

En indtil selvudslettelse grænsende beskedenhed forhindrer, at den 25-års-jubilærende sekretær og sandstryger for »Fynske Herlovianeres Trollefest« Arne Grum-Schwensen selv refererer dette års 14. januar-sammenkomst, der celebreres i hans eget hjem, i hans yndige vivs iscenesættelse og i hans egen regi.

Og hvilken fest! Undertegnede, som siden februar i fjor i detaljer har fulgt Grumses planlægning, der i omhu ledte tanken hen på tronfølger-formælinger o. l., blev, da aftenens vært i december solgte sin gamle bil, klar over, at noget usædvanligt forestod, og hans i udstyr og form elegante invitation stemte forventningerne til bristepunktet.

18 kom vi, og de fleste af os på det rene med værtens teoretiske kendskab til »de skønne vine« (man hævder, at hans bog med samme titel kan støves op antikvarisk) — men som nedenfor aftrykte menu- og vinkort turde bevidne, afslørede han ved denne lejlighed også et særdeles praktisk greb om netop de rette bouteiller, hvis valg han aftenen igennem motiverede med fornøjelige og lærerige causerier.

Bag de Herlufsholm-inspirerede titler i menuen skjulte sig små gastronomiske mesterværker frembragt af den til lejligheden indforskrevne franske chef de cuisine, — men fremhæves må, at vi altså skulle nå helt frem til Herluf Trolles 453. fødselsdag, førend nogen fandt på — som attribut til Stifterinden — at servere hors d'oeuvren i 3 par korrekt anbragte muslingeskaller på blå bund.

Trolletale årgang 69 fra Ærøskøbing dækker over Anders Faartofts ('40) inspirerede hyldest til Stifteren, hvori han med udgangspunkt i det moderne samfunds gruppedannelser beskæftigede sig med den, som han udtrykte det, eksklusive gruppe, vi herlovianere danner, og især med baggrunden for dette fællesskab og hvad denne fælles arv betyder i vort daglige virke.

Sidste års fortjenstfulde bærer af »Æres-herlovianer-kæden« Thorbjørn Dons Borch (R '38) havde truffet det overordentligt populære valg at tildele 25-års jubilæren Arne Grum-Schwensen den gyldne kæde for anden gang og rettede i sin motivering en varm tak fra alle fynske herlovianere for Grumses enestående trofasthed i sit utrættelige arbejde for nu gennem 25 år at samle os den 14. januar.

Under mocca'en (selvfølgelig ledsaget af et festfyrværkeri af mærkværdige »avec«'er) var der lejlighed til en hygge-

lig sludder indtil aftenens sidste store overraskelse: Jubilæums-filmen, som kørtes under stort bifald og mange muntre kommentarer.

Så var det i øvrigt blevet sent, og de tre utrættelige bedre herlovianere, der aftenen igennem havde hygget om os, selvfølgelig iført hvide bluser og Gøjeslips, frembar nu til afsked godnat-øller og alsisk spegeskinke, hvorpå vi spredtes ud over vor kønne ø.

— Se det var en rigtig »Fynske-Herlovianeres-25-års-jubilæumstrollefest«.

Dons (R '38).

Menu

APERITIF VUEN

HORS D'OEUVRE BIRGITTE

BÆKFOREL SUSÅ

SKOVKLOSTER-KYLLING

OSTEBOLLER HERLUF TROLLE

TOBAK

GØYE-PANDEKAGER

NYHAVE-NØDDER

MOCCA

CHEF DE CUISINE: YVES BERNARD

Vine

JOVINA
DANSK JORDBÆRVIN

CASELER HELD 1964
MOSEL

TRAMINER 1965
ALSACE

CHÂTEAU MOUTON 1962
BORDEAUX

CROZES-HERMITAGE 1961
RHONE

TROLLETALE 1969
ÆRØSKØBING

VERY OLD RARE WHITE PORT
A. J. DA SILVA & CO., OPORTO

CHÂTEAU D'YQUEM 1963
SAUTERNES

MARC DE BOURGOGNE
OG COGNAC

Fra venstre: Apoteker Lars Amnitzbøll, læge J. Andreasen, pastor Knud Aarup og salgschef Frithiof Hammerich.

Aftenen omfattede også et besøg i husets vinkælder. Her ses fra venstre blandt andet overlæge Hans Jensenius, amtmænd Knud Glente, landinspektør Frederik Riegels, Arne Grum-Schwensen (med den gyldne kæde), sognepræst Ejner Rischel (med cigar) og læge J. Andreasen.

Fra venstre: Anders Faartoft, som synes at memorere sin trolletale, værten, Arne Grum-Schwensen og kædeoverrækkeren og referenten Thorbjørn Dons Borch, der underholder amtmænd Knud Glente. Bemærk »sølvfadet« på bordet i forgrunden.

Sten-Orla Bruhn (IV, 24)

7/11 1908 — 25/10 1968

Et stilfærdigt og fint menneske, en trofast herlovianer og ven, translatør Sten-Orla Bruhn (IV, 1924) døde d. 25. oktober efter længere tids håbløs sygdom. Han fødtes i Riga d. 7. dec. 1908, faderen var dansk, moderen tyskfødt russerinde.

Efter moderens død sendte faderen ham til Herlufsholm, og året efter var drengen forældreløs. Mange erindrer endnu den lange, fremmedartede dipel med det kortklippede, kulsorte hår og de store tillidsfulde, brune øjne og det fine lidt sky væsen. Selvom det særprægede ydre og den pudsige — ofte stammende — tysksprægede akcent nok kunne give anledning til drillerier, prellede de af og døde hen af sig selv, for han lod sig simpelthen ikke drille og ville ikke give igen. Ved enkelte lejligheder kunne han dog gå amok på en festlig måde, som han selv senere morede sig over.

Måske p. gr. af den omflakkende tilværelse, han havde været tvunget ind i både før og efter sin herlovianertid, kom denne til at stå for ham som lys og lykkelig. Her fik hans liv for første gang en fast ramme, og med stærke bånd følte han sig knyttet til skolen og stedet; og med flere af sine lærere og kammerater stod han i levende kontakt, til døden skilte dem ad. Særlig nær stod han Geden og Steff. Han var en af Götzsches adoptivdreng, og så længe Geden levede, lå der altid d. 7. dec. et fødselsdagsbrev til ham.

Der var Sten-Orla en virkelig glæde at deltage i skolens store jubilæum og her få lejlighed til at hilse på mange af sine samtidige, men det var ham vist nok en skuffelse, at han ikke kunne mødes med sin gamle klasse, da denne fejrede sit 40 års studenterjubilæum i fjor, men det var der jo ikke præcedens for.

Typisk for ham var, at han ikke gav udtryk for denne skuffelse selv over for en god ven.

Sten-Orla Bruhn blev translatør i tysk og underviste i mange år både på Frederiksberg slot og på søofficersskolen. Begge steder udfyldte han sin plads på den smukkeste måde, dygtig og samvittighedsfuld som han var. Her mødte han en atmosfære og en ånd, der mindede ham om Herlufsholm, og som fandt genklang

Fortsættes side 14

Eventyrslottet
på blomsterøen

GAVNØ

med historiske værelser og nordens
største private malerisamling.
DRONNING MARGRETHES KLOSTERKIRKE
Danmarks skønneste have, tulipanudstilling, rosenhave

Restaurant Fri parkering
Åben 10-17 undt. fredag

Visit the beautiful park and the largest collection of
paintings in Scandinavia...

RESERVERET

**Georg Christensens
Boghandel**

AXELTORVET 10 - 4700 NÆSTVED
TELEFON (03) 72 20 24 - (03) 72 00 04

LEVERANDØR til HERLUFSHOLM KOSTSKOLE

Sparekassen

for Næstved
og Omegn

Tegn Deres forsikringer hos:

CHR. RASCH

C. C. Burmeister ('43), Malmøgade 5
2100 København Ø - Tlf. TR *6404

Vi tegner alle arter forsikringer — og vi er
specialister i brand-, automobil-, heste- og
kreaturforsikring samt fjernsynsforsikring.

**Dansk Stoker
& Varmekedel Komp. A/S**

Landgreven 4

1301 København K - Minerva 270

**Herlovianer-
knapper i guld**
(14 karat)
og sølv

Manchetknapper, store, guld pr. par 375,00
Manchetknapper, små, guld pr. par 225,00
Manchetknapper, store, sølv pr. par 75,00
Brystknapper, små, guld pr. par 200,00
Vesteknapper, små, guld pr. stk. 50,00

JOH. H. PAULSEN

Guldsmed

GL. MØNT 1, KBH. K. TLF. (01) 15 59 13 & (01) 11 11 13

Ak ja, disse uortodokse meninger -

Ud fra det synspunkt at det er rigtigt og formålstjenligt at sætte tingene under debat med tilføjelsen: uden at det degenererer til unyttig polemik, har Rosenvinge ('46) sendt HERLOVIANEREN dette indlæg.

Som Herlovianer er man vel tilbøjelig til at dele Hertugen af Cambridge's opfattelse. »There is a time for everything, and the time for a change is when it cannot be helped«.

Traditionen bundet nemlig ikke kun i forstokkethed eller mental dovenskab, tilsat passende quanta ceremoniel og folklore — som den nu skammeligt afskaffede chokolademarch. Mennesket og dets problemer har ændret sig så forbløffende lidt siden Grækerne. Og, som det arabiske ordsprog siger: »Man kan ikke springe udenfor sin skygge«.

Kære Grønnegaard, det der er i vejen med jer progressister (fra »Black Power« og feminister over »Hippies« og Marcuse-disciple til I ærlige pacifister) er mangel på forståelse af enhver idé manglende originalitet. Bedre bliver det ikke af at proklamere den som nyhed og med henblik på dogmatisk anvendelse uden smålige hensyn til tidens, stedets og handlingens enhed, til realitet og aktualitet. Sagen kan ikke simplificeres derhen, at alt »nyt« er fremskridt og ergo »godt« ... argumentet er lige til Holberg og savner den historiske basis der altid støtter det traditionelle.

Dine nu offentliggjorte ungdomserindringer om herloviansk »militarisme« m.

v. forekommer lidet aktuelle udenfor vor lilleverden. (Indenfor hvilken alt er aktuelt fra 1135 og særligt fra 1565).

Det, du vel mener med »militarisme«, er jo i dag et venereret og kært spøgelse. Afgået ved døden for Danmarks vedkommende i attenfireogtres. Uforlignelige Saint-Exupéry satte gravskrift i sit »Brev til en General« for stormagts-militarisme i den frie verden. Ortega fortæller dig, at teknikken har gjort det af med krigsromantik og drøm om erobring, kolonier og imperium. Toynbee ser klart det deraf følgende psykologisk/sociologiske problem og hævder, at de senere års ungdomsoprørsbevægelser har noget at gøre med transferens og ubevidst misundelse overfor de ældre — som havde det »privilegium« at kunne udløse deres aggressivitet i krig eller vente på »der Tag«.

Gør dig det dog klart, at »militarismen« forstået som det suggestive projekt krig gik over i historien — for de store og små vestlige nationers vedkommende, de højtudviklede industrialiserede samfund (incl. Sovjetunionen, selvfølgelig). Det ville være mit livs overraskelse, hvis du kunne præsentere mig for bare én rigtig uniformeret »militarist« — af skels år og alder, fra et civiliseret land.

Under visse omstændigheder kan få år

betyde noget helt ude af proportion med aritmetik. De i dag »yngre« og »unge« generationer har ikke oplevet den mærkelige proces, der sker uafvendeligt, når overgrebene rammer »dit« land, »din familie«, »dine« begreber om ret og frihed: selv den mest oprigtige fredsvilje viger gradvis for »grim determination« uanset konsekvenserne.

Heldigvis er nutidig »militarisme« ynkelig og halvhjertet. Den aggressive part nøjes med — hvor det kan lade sig gøre — at operere med infiltration, guerrilla, kup og femte kolonner, pres og sågar okkupation »manu militari« indenfor egen tilstået magtsfære. Men det er farligt nok, hvis forsvarsviljen (som ikke er en eufemisme) svigter. Havde der ikke været en national fløj af modstandsbevægelsen, senere organiseret i »Hjemmeværnsforeninger« (korpset var formentlig det første), var vi ikke gået ind i NATO, er det vel ikke utænkeligt, at Tjekoslovakiets skæbne var blevet Danmark til del.

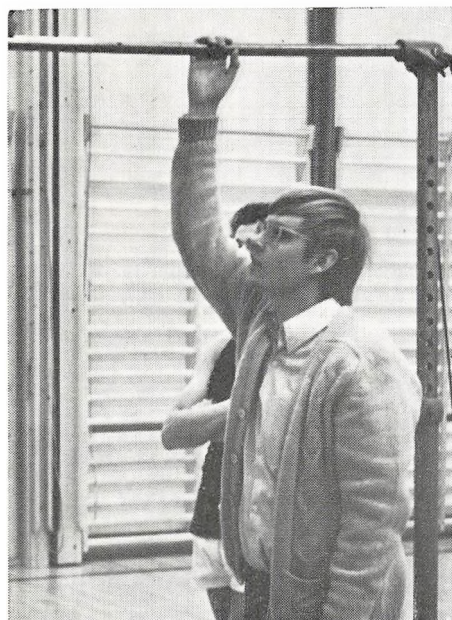
Eet er logik, noget andet hvad livet lærer én, men det hænder de stemmer overens: der skal nu engang to til at blive enige om ikke at slås indbyrdes. Brug energien på den potentielle »militarist«!

Man aner ikke klart, om du har drillet Nan Henningsen, villet drille os »indavlede gamle«, eller om hun qua journalistisk færdighed og med skummelt forudfattet agt har bragt dig på glatis.

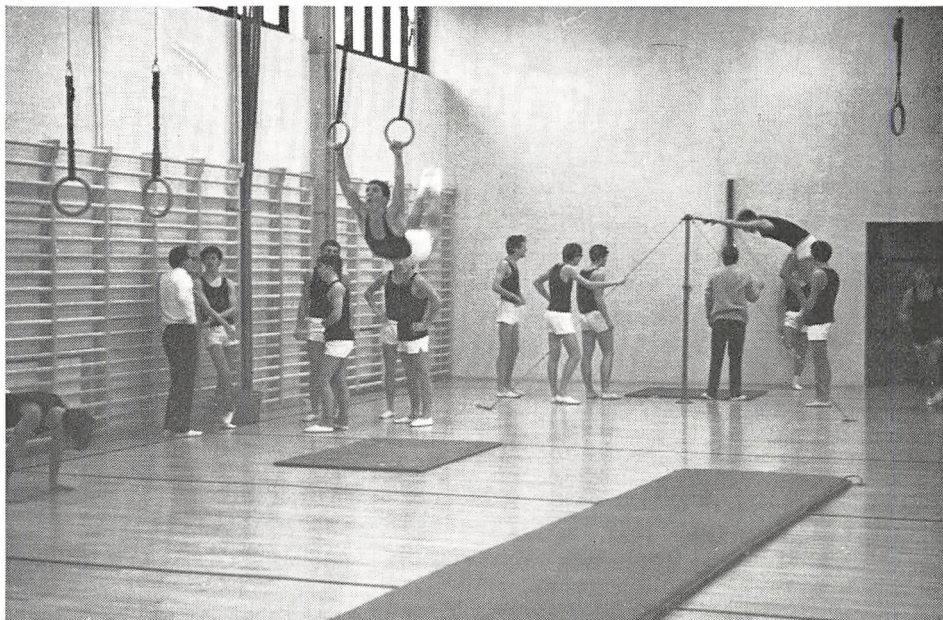
Tænk dog, at nogen kan tage de unge års »Herlovianerhovmod« højtideligt! Vi skilter nok med det, dels af generel (barnagtig) opposition og trang til at drille borgerskabet, dels i vor næsten

Fortsættes side 13

Den nye hører Jørgen Hvidtfeldt-Nielsen.

Den nye gymnastiksal's interiør.

Årsfest på stiftelsesdagen?

Jørgen Damgaard ('34) i Officersforeningens selskabslokaler
den 14. januar 1969

Den gode skik at indbyde, foruden jubilæerne, årets studenter og realister til Herlovianersamfundets årsfest er af forholdsvis ny dato.

Før den tid holdt aftenens annoncerede taler sig udelukkende til dagens fødselsdagsbarn, Herluf Trolle, og priste denne rigens råd og øverste admiral for hans lærdom og mod, hans fremsyn og kristelige fromhed.

Denne tradition holdt sig i så mange år, at det efterhånden blev vanskeligere og vanskeligere at finde nye blade at flette i den bugnende laurbærkrans.

Enkelte talere valgte derfor at benytte lejligheden til at hylde Birgitte Gøye. Men selv om hun i højeste grad fortjener at blive hyldet, så blev det jo alligevel lidt skævt. Der var jo ikke hendes fødselsdag, men gemalens, og hendes egen fødselsdag kender vi ikke, trods megen lærd granskning.

Den tredje — for herlovianere — relevante fødselsdag, nemlig skolens stiftelsesdag den 23. maj, fejres på den anden side kun hvert halve århundrede eller så.

Jeg ved ikke, om der er andre end mig, der har undret sig over denne tingenes tilstand. Skolen fejrer jo sin trollefest den 14. januar med megen højtid og festivitas. Og da gamle herlovianere er velkomne til at deltage i denne fest, trækker det mange herlovianere til skolen netop den dag, hvor vi har fest om aftenen, og kun de allerfærreste orker at deltage i begge begivenheder.

Det er klart, at vi ikke herinde kan byde på en så gennemført tilfredsstillelse af herlovianeres nostalgiske følelser, som skolen kan — med den smukke højtid i kirken om morgenen og det hyggelige samvær bagefter.

Selv om Herluf Trolles fødselsdag derfor er en meget passende og traditionelt rigtig dag at vælge, så er den 14. januar tillige en meget uheldig dato at holde årsfest på, når man gerne ser et righoldigt fremmøde.

De unge, som studerer ved de højere læreanstalter i København, holder enten endnu ferie eller går til eksamen. Herlovianere, som bor i provinsen eller dog omegnen af København, kvier sig ved at skulle køre om aftenen i januars mørke og dårlige føre — oven i købet i festdragt med udsigt til ballonopblæs-

ning i sene nattetimer. Desuden ligger datoen lige efter julens og nytårets festivitas, og lysten endnu en fest i januars barske selvangivelsesdage er derfor naturligvis beskednen.

Selv om det endelig er lykkedes nogle få gange at hente en enkelt hører herind som taler, så er sammenfaldet af skolens og herlovianersamfundets fest alligevel skyld i, at vi netop den 14. januar praktisk talt aldrig kan regne med at se Heis eller andre repræsentanter for skolens hørerkollegium eller administration herinde. Og det kunne jo godt engang imellem være en gevinst — vi skylder vel for øvrigt at gøre gengæld for den gæstfrihed, der vises os fra skolens side.

Stillet over for den mere og mere beskedne deltagelse i vores årsfest, kunne man derfor måske overveje at flytte festen til skolens stiftelsesdag midt i foråret den 23. maj.

På den måde kunne vi undgå de ulemper, jeg har nævnt og vi kunne med god grund netop den 23. maj hylde begge stiftere ligeligt, ligesom vi kunne holde festen et mere attraktivt sted uden for byen ved den nyudsprungne bøgeskov og det blanke sund.

På denne baggrund må vi jo i aften så meget mere prise og glæde os over at se de trofaste og stærke naturer, der trods alt er kommet til stede. I år har man endda skullet overvinde de ulemper, der fulgte af det forkerte telefonnummer i indbydelsen.

Efter dette lille hjertesuk, skal jeg i det følgende søge at holde mig til sagen.

Jeg er ikke historiker og derfor næppe i stand til at bidrage yderligere til belysetningen af Herluf Trolles karakter og livsværk. Det er da også som sagt gjort på fremragende måde af mange tidligere talere, så jeg vælger i stedet at give mine ord en særlig adresse til de unge herlovianere, vi ser her for første gang i aften.

På tallerkenerne i spisesalen stod der i blå glazurfarve i bunden bogstaverne: HT/BG.

Mange nyankomne dipole troede, at der her var tale om stifternes initialer, men blev jo ret hurtigt klar over, at det i virkeligheden betød: Her tæves børn gratis.

Sådan er det ikke mere. Det med det

gratis er i al fald faldet bort. Nu koster det noget.

Det er vel ikke sandsynligt, at Herluf Trolle og Birgitte Gøye ved fuldbyrdelser af deres storslåede gave, da de for mere end 400 år siden stiftede Herlufsholms skole, havde forestillet sig, at denne institution — stort set — skulle klare sig økonomisk ved egen hjælp i mere end 350 år.

— Men endnu da jeg gik på skolen i trediveerne, havde den så mange fripladser til rådighed, at det var undtagelsen, hvis en dipel i de øverste gymnasieklasser ikke havde hel eller halv friplads og dertil kom mange stipendier af forskellig art.

Dette Wirtschaftswunder, der har været til gavn for så mange generationer af dipole og deres forsørgere, er nu forbi.

På denne beklagelige økonomiske udvikling har jeres ældre kammerater søgt at råde bod og ydet eller skaffet en skærv så skolen ikke af økonomiske årsager skulle hindres i at leve op til tidens krav og sit eget fornemme omdømme. Jeg tænker her på Herlufsholm-Fonden, hvis oprettelse og gennemførelse i et glimt viser, i hvor høj grad gamle herlovianere føler sig knyttet til deres skole.

Vi håber, at også I unge og jeres kammerater vil være at finde på samme linje.

Jeg er selv student fra 1934, og medens der, som jeg har nævnt, dengang var gode muligheder for at gennemføre en skolegang på Herlufsholm uden særligt store økonomiske ofre, så var det samme bestemt ikke tilfældet, når man skulle fortsætte sin uddannelse, det være sig på de højere læreanstalter eller andetsteds. Der var intet eller så godt som intet at hente udover forældrenes støtte.

Når I derfor nu møder det, som pressen kalder ungdomsoprøret, så bør I måske betænke, at det trods alt er netop de ældre slægtled, som man angriber, der har sørget for, at der kom en ændring i denne sag, og har taget initiativet til og betalt for oprettelsen af Ungdommens Uddannelsesfond, kollegiebyggeriet og andet — i et omfang, som vi ikke turde drømme om dengang.

Og det er vel rimeligt at antage, at de slægtled, som har sørget for at få startet denne støtte, også vil være til at tale med om forbedringer og udvidelser af støtten. Det er måske blot værd at tage i betragtning, at hvis man truer eller presser i stedet for at forhandle, så bliver det vanskeligt at forhindre, at modstandere af yderligere støtte får vind i sejlene og politisk indflydelse.

Før i tiden kunne det ske, at ungdommen — med særlig adresse til medlemmerne af de politiske ungdomsorganisa-

tioner — blev kritiseret for ikke at være politisk engagerede nok. Jeg husker for eksempel en artikel i Frit Danmark lige efter besættelsen, hvor forfatteren gav udtryk for, at det man kunne bebrejde denne ungdom var at den snarest var for velartet, at dens fremherskende dyd var forsigtigheden, dens ideer kun de officielt forkyndte og dens følelser svale som hos den milde olding.

Se heri tør der jo siges at være indtrådt en ændring. Jeg tror ikke, at problemerne af denne art er større for ungdommen i dag end de var i 30'erne og 40'erne, men ungdommen i dag — i al fald den man hører om — mener i al fald, at problemernes løsning kræver en ganske anden og mere aktiv for ikke at sige voldsom indsats.

Det er høj grad IN at strejke og protestere og hvis man vil være spydig, så kan man sige, at det nu og da minsandten også er for galt, hvad man byder de unge mennesker.

Tænk blot på de overgreb, der nu og da finder sted, som nu for nylig da en rektor for et københavnsk gymnasium så at sige på egen hånd flyttede en fridag fra december til januar måned.

Når man byder de unge den slags er der intet at sige til, at det gærer i det studerende folk, og at massen ligefrem tager universitetets talerstol i sin besiddelse for at protestere imod den provokation fra systemets side, som universitetets årsfest må siges at være.

Nå — spøg til side — det er ikke min mening med disse ord at opfordre til

tamhed eller passivitet, men kun til lidt omtanke og takt.

En af fordelene ved at have gået på en kostskole som Herlufsholm skulle jo i øvrigt ligge deri, at man slap for at blive direkte part i det generationsopgør, som finder sted i mange familier mellem far og søn, og som kan være ubehagelig nok for begge. Der har derfor forhåbentlig ikke hos jer aflejret sig nogen bitterhed af betydning i forholdet til den ældre generation.

Jeg ser da også, at Chr. Jonquières, der var formand for elevrådet på Herlufsholm sidste år, har udtalt, at lærerkollegiet og elevrådet havde haft et udmærket samarbejde, og at der var nået — og kunne nås — gavnlige resultater, når man for med lempe og var saglig med sine forslag og sin argumentation. Det lover da godt.

Vi håber derfor og tror, at årgang 1968 vil vise sig — måske efter en passende lagring — at være en høst af særlig fin fylde og kvalitet, og at I og jeres kammerater værdsætter og kultiverer de samme dyder, som vi altid har fundet karakteristiske for herloviaer: humoristisk sans og selvironi, samt lyst til et muntert virksomt liv på Jorden imod en passende andel også i dens materielle goder.

Lad mig da slutte med at byde de nye studenter og realister velkommen her i Herloviaerenssamfundet.

I må ikke her vente at finde nogen faglig organisation eller lignende, men Herloviaerenssamfundet kan dog på for-

skellig måde være sine medlemmer til støtte og hjælp.

Vi har visse legater til studerende og andre legater til enker og børn efter afdøde herloviaer.

Vi har også mulighed for ved legatmidler at hjælpe herloviaer, som er kommet til at leve under økonomiske forhold, som ikke svarer til, hvad der er passende efter deres oprindelige miljø og uddannelse.

Ved siden heraf har Herloviaerenssamfundet mulighed for at yde økonomisk støtte af sine egne midler, en mulighed, som nu benyttes næsten hvert år.

Også på anden vis — omend mindre officielt — ydes der såvidt det er mig bekendt, nu og da en værdifuld håndsrækning af den ene eller anden art fra den ene herloviaer til den anden, ofte selv om aldersforskellen er meget stor.

I Herloviaerenssamfundet og ved de månedlige frokoster på Grand Café på Kgs. Nytorv har I endvidere mulighed for at møde jeres egne skolekammerater og ældre og yngre herloviaer i øvrigt under afslappede, hyggelige former.

Ældre medlemmer vil også kunne erindre, at der lejlighedsvis er udkommet et blad ved navn: Herloviaeren — og så vidt det er oplyst over for mig, er det ikke udelukket at noget sådant kan gentage sig i fremtiden.

Øg med disse ord vil jeg bede om, at man rejser sig og i fødselsdagsbarnet, rigsråden Herluf Trolles navn, udbringer et leve for de unge herloviaer af årgang 1968.

Fortsat fra side 11

Ak ja, disse uortodokse meninger -

patologiske drillesyges mangel på et taknemmeligt offer. Spasens »raison d'être« og retfærdiggørelse er, at vi ikke selv tager det højtideligt.

Med årenes vægt og den stedse voksende byrde af erkendelse skifter perspektivet. »Herloviaerfølelsen« antager efterhånden karakter af forpligtelse, ydmyghed, taknemmelighed. Hvisårsags vi pligtskyldigt og ved enhver officiel lejlighed påhører de mere eller mindre stereotyper taler, med deres ofte beundringsværdige krumspring for at slippe for at sige det, som kun kan tænkes.

Der er ved disse foranstaltninger skabt muligheder for økonomisk støtte til unge under uddannelse — også i gymnasierne

Prisværdig udvikling mod større mo-

denhed udelukker ikke, at vi med lige så stor selvironi som omhu plejer »vort særpræg« ved sammenkomster, fester, former etc. etc., der stort set ikke adskiller sig principielt fra Skydebroderforeninger eller Sangforeningen Morgenrøden. Enhver social gruppedannelse af den art bundet i et fællesskab m. h. t. milieu og minder.

Dine formodninger vedrørende visse gamle Herloviaerers motiver for enestående gavmildhed er lidt uheldige, for så vidt som du ikke så godt kan kende deres bevæggrunde, tanker og hensigter. Erkendelsen heraf burde måske have afholdt dig fra i et svagt øjeblik at brilliere med et »vid«, som udsætter dig for andres formodninger om dine eventuelle motiver. Men i stedet trækker de nok på skulderen og — Herregud, han bliver nok klogere!

Selv efter intens kulegravning af dår-

lig hukommelse er det ikke lykkedes mig at erindre noget om »de gamles« centnertunge gravitering over forkuede kommende generationer. Snarere mindes jeg »Diplenes« lidt flabede grin over aldrende »Hurra-Herloviaer« og »Sølvfadesentimentalister« — vel vidende, at vi selv med tiden kom til at høre til dem.

Balancen mellem ironi og alvor kommer klart frem i den Clausen'ske svada om danskerne — set med »udenlandske« øjne. Befriende, at ikke alle fortaber sig i saglighed, argumentering og docerende belæretrang! Salven var nok »grausam«, men da alt andet end »sur« og humørforladt —.

Hvad angår det »reaktionære«, så hæftes dette adjektiv fra menneskealdre tilbage på enhver, der ikke rigtig fatter den marxistiske afarts særstilling som retfærdig og videnskabelig totalitarisme. Selvfølgelig er Clausen da formasteligt

reaktionær »ved ded at« det kniber for ham at forstå dette med at have patent på den eneste ideelle samfundsorden, hvortil han formentlig finder totalitarismens historie uendelig trivial, kendt til bevidstløshed fra Grækerne —.

De Clausen'ske indtryk er næppe stort forskellige fra tænkende hjemlandsdanskere. Måske virker det stærkere på os i selvlagt udlændighed og vækker trang til at sige noget ramsalter om denne officielle atmosfære af småborgerligt-navlebeskuende selvglæde over den første brugsforening samt alhedens opdyrkelse, parret med idelig selvbeklagelse over skatter/travlhed/arbejde, rethaveriskhed og misundelse, kompleksfyldt kald til i tide og utide at udtale uforgribelige (tit ubegribelige) meninger om problemer, ting og forhold i andre lande uden ringeste kendskab til sammes årsager og omstændigheder.

Jeg kan kun synes, den Clausen'ske salut var særdeles intelligent, velgennemtænkt og velturneret. Måske overvurderede den gennemsnitslæserens evne til at balancere mellem alvor og ironi, skelne mellem realitet og provokerende-retorisk overdrivelse. Og det kan naturligvis irritere de førnævnte tænkende i hjemlandet (der ikke har tabt melodier eller låner øre til det mildt sagt noget ensidige kultur»apparat«s ihærdige bestræbelser på at indoktrinere), når vi »udlændige« tillader os at snakke med.

Det bunder skam ikke i trang hos os fra verden udenfor Verona til at »fortælle nogen noget«, lege profeter i vort

fædreland. Næh, historien er en anden: Danmark angår os nu engang ret intenst. Er det ikke meget forlangt, at vi ikke reagerer på de en smule kedelige indtryk, man vitterligt får under besøg hjemme?

Man bliver så let »Hurra-dansker« derude, den nationale receptivitet skærpes til oversensibilitet.

Vi så meget gerne, at vort land på fordelagtig måde skilte sig ud fra de gæstlande, vi selvfølgelig også er taknemmelige imod — uden at være blinde for deres svagheder.

Så enkelt er det.

Rosenvinge ('46)

Fortsat fra side 9

Sten-Orla Bruhn (IV, 24)

i noget konservativt og aristokratisk i hans egen natur.

Allerlykkeligst var han i sit hjem i samlivet med sin hustru og gode venner. Mange tanker vil gå til fru Bruhn, der med enestående kærlighed og offervilje bragte Sten-Orla igennem de sidste svære måneder sådan, at han stille og roligt gled ind i døden uden på noget tidspunkt under sin sygdom at have været klar over, hvor det bar hen. Han vil efterlade sig et dybt savn hos hende, men også andre vil føle, at de har mistet en god ven. Jeg siger ham tak for trofast venskab i 43 år.

Æret være hans minde!

Poul Demuth (VII 1927).

Fortsat fra side 5

Herlufsholms bibliotek

TEK« ikke spredes for alle vinde, men tværtimod samlet og udeleligt placeres i Odense, hvor det fortsat vil stå åbent for Herlufsholm, som ifølge aftalen får en særlig prioritet for alle låneønsker.

Det er klart, at en sådan disposition må give anledning til beklagelse udsprunget såvel af ærbødighed for en tradition, som forsvinder, som direkte af veneration for de gamle bøger, som nu forlader den skole, hvor de i nogle tilfælde har stået i mange hundrede år. Jeg deler selv disse vemodige følelser. Men i mine overvejelser pro et contra har det været afgørende for min beslutning, at Herlufsholm ikke i vore dage har råd til at bekoste et bogmuseum bare af prestigemæssige grunde, men at stiftelsen tværtimod har pligt til at bruge alle til rådighed stående midler til fremme af skolens egentlige undervisnings- og uddannelsesmæssige formål. Jeg har også følt at måtte tage hensyn til, at de gamle bøger, som truedes af forfald, nu på universitetsbiblioteket kan blive både passet og nyttiggjort.

Jeg håber, at mange gamle herlovianere vil give mig ret i, at den trufne beslutning er den nyttigste og den mest ansvarlige på længere sigt.

Axel Reedtz-Thott.

Et eksempel til efterfølgelse

Poul Bang (IV '22) havde som mange andre gamle herlovianere et par guldmanchetknapper med ibskallen, men han havde ingen arvinger, som var herlovianere.

Før sin død gav han knapperne til sin kone og bad hende om at give dem videre til en herlovianer, som i sin skoletid havde været en god kammerat. Det skulle ske gennem mig som formand for Herlovianersamfundet og i forbindelse med dimissionen.

Ved dimissionen uddeler Heiss efterhånden en anelig hoben gaver, den Just

Lunningske superelipse som vandrepokal og med et par manchetknapper til den seneste indehaver, en anden vandrepræmie, et par lystestager, og en masse bøger. Her er det skolen, som siger farvel til dimittenderne og præmierer, så langt midlerne rækker, — eller fortjenesterne hos dimittenderne taler for det. Her var det ikke stedet at lade Poul Bangs knapper komme med.

Efter dimissionerne er der middag på spisesalen, og her har Herlovianersamfundets formand i de senere år fået lov til som sidste taler at sige det første vel-

kommen til de nye gamle herlovianere. Her var den passende lejlighed, og her gik ibskal-knapperne videre til realist Niels Mogensen. De vakte glæde hos modtageren og også den tanke engang at lade dem gå videre.

Jeg håber, at Niels Mogensen vil bruge knapperne i mange, mange år; men hvis der er kammerater, som spekulerer over, hvad de skal gøre med deres herlovianerknapper i ædelt metal, når de ikke længere selv kan bruge dem, så har Poul Bang anvist os een løsning. Vejen til den unge kammerat kan man selv vælge, men jeg er sikker på, at Herlovianersamfundets formand altid vil være rede som mellemmand.

Fl. Tolstrup ('24).

HERLOVIANERSAMFUNDETS REGNSKABER 1968

GENERALFORSAMLING

Herlovianersamfundet afholder sin årlige ordinære generalforsamling *tirsdag den 25/3 1969 kl. 19.30 præcis i Grand Café's selskabslokaler, Kgs. Nytorv, København*, med følgende dagsorden:

- 1: Valg af dirigent.
- 2: Formandens beretning.
- 3: Kassereren forelægger det reviderede regnskab til decharge.
- 4: Kontingent for 1970.
- 5: Valg til bestyrelsen m. m.
- 6: Eventuelt.

Efter generalforsamlingen tvangfri fællesaften for de fremmødte.

Herlovianersamfundets årsregnskab 1968

INDTÆGTER		UDGIFTER	
Kontingent	21.813,46	Herlovianeren	12.154,48
Renter	3.612,29	Annonceindtægt	820,00
Købt obligationer til nominal værdi	3.000,00	Gaver (enkelegater)	500,00
til kursværdi	2.424,21	Repræsentationsudgifter	804,05
Salg af jubilæumsbogen	329,88	Fester og sammenkomster	5.821,11
		Administration	3.033,65
		Afskrevet kontingent	1.035,00
		Afskrevet på inventar	77,00
		Arkivet (flytning)	518,70
		Overskud	3.207,43
I alt.....	26.331,42	I alt.....	26.331,42

FORMUE PR. 1. JANUAR 1969

<i>Beholdninger pr. 31. december 1968</i>			
Værdipapirer	56.600,00	Formue den 1. januar 1968	72.750,50
København Handelsbank	1.406,41	Årets overskud	3.207,43
Postgirokonto	1.242,08		
Inventarkonto	60,00		
Kontingentrestancer	2.650,00		
<i>Uørlig kapital</i>			
Obligationer	12.600,00		
Bikubekonto	1.399,44		
I alt.....	75.957,93	I alt.....	75.957,93

Formue den 1. januar 1969: kr. 75.957,93

København, den 14. februar 1969

Jørgen Damgaard

Legatregnskaber 1968

	Overlærer Albert Leths Stiftelses Legat	Overlærer Albert Leths Legat	Oluf Halls Legat	R. C. I. Schades Legat
Formue den 1. januar 1968	49.735,88	15.476,03	6.361,42	10.316,52
Renteindtægter	2.335,03	960,01	256,52	579,06
Tilgang, værdipapirer . . .		2.000,00		1.000,00
I alt	52.070,91	18.436,04	6.617,94	11.895,58
Legatportioner		750,00	250,00	550,00
Giro- og depotgebyrer . .	47,30	13,20	6,00	9,30
Køb af værdipapirer . . .		1.616,14		808,06
Andre udgifter (vejpgæld) . .	5.588,40			
Udgifter i alt	5.635,70	2.379,34	256,00	1.367,36
Formue den 31. dec. 1968	46.435,21	16.056,70	6.361,94	10.528,22

	Apoteker Johan Sanders Studielegat	Gamle Herloviæneres Tilbagebetalingslegat	Legater for afdøde Herloviæneres trængende efterladte	Bryggeriejer Vilhelm Valløes Legat
Formue den 1. januar 1968	54.978,47	23.838,02	39.830,18	13.049,27
Renteindtægter	2.506,72	1.248,22	2.080,13	692,50
Tilgang, værdipapirer . . .	5.700,00	3.000,00		
Salg af værdipapirer	28.653,43			
Udtrukne obligationer . .	5.000,00			
I alt	96.838,62	28.086,24	41.910,31	13.741,77
Legatportioner	2.250,00	1.050,00	2.500,00	600,00
Giro- og depotgebyrer . .	110,80	30,40	47,70	12,00
Køb af værdipapirer	33.054,80	2.424,21		
Udgifter i alt	35.415,60	3.504,61	2.547,70	612,00
Formue den 31. dec. 1968	61.423,02	24.581,63	39.362,61	13.129,77

	Læge Kristian Johnsens Legat	Knud Høgsberg Petersens Legat	Kammerherre Sophus Hennings Boglegat	Sekretariatschef V. Clausen Hansens Legat
Formue den 1. januar 1968	12.380,66	8.283,56	3.477,73	66.152,05
Renteindtægter	604,16	430,20	176,59	3.380,12
Tilgang, værdipapirer . . .	1.000,00	1.000,00	1.000,00	5.000,00
I alt	13.984,82	9.713,76	4.654,32	74.532,17
Legatportioner	500,00	225,00	75,00	1.650,00
Giro- og depotgebyrer . .	11,00	7,00	2,60	62,60
Køb af værdipapirer	808,06	808,06	808,06	4.040,35
Udgifter i alt	1.319,06	1.040,06	885,66	5.752,95
Formue den 31. dec. 1968	12.665,76	8.673,70	3.768,66	68.779,22

Regnskab og status for Den gamle Overlærers Legat

STATENS PÆDAGOGISKE
STUDIESAMLING
FREDERIKSBERG ALLE 22
364

A. Beholdning 1/1 1967.....	57.727,09	
B. Renter		
Overformynderiet:		
1/1 1967	1.604,26	
11/6 1967	10,55	
1/7 1967	1.604,26	
11/12 1967	10,55	
	<u>3.229,62</u>	
Renter i Bikuben	24,33	
	<u>3.253,95</u>	<u>3.253,95</u>
		<u>60.981,04</u>
A. Udbetalte legater		2.200,00
B. Udgifter:		
Porto, befordring m. v.		17,55
C. Beholdning pr. 31/12 1967:		
I Overformynderiet		
Københavns Kreditforening, 13/3 à 6%	24.400,00	
Østifternes Kreditforening, 13/3 à 6%	28.000,00	
Samme, 16/3 à 5%	2.600,00	
Kontant	538,45	
	<u>55.538,45</u>	
Bikuben 701-45163	1.205,97	
Ht. overretssagfører Loft	2.019,07	58.763,49
		<u>60.981,04</u>
Regnskabet revideret, beholdningerne til stede. 11/6 1968.		

N. Faaborg Ottosen.

Regnskab og status for Den gamle Overlærers Legat

A. Beholdning pr. 1/1 1968.....	58.763,49	
B. Renter — Overformynderiet:		
1/1 1968	1.604,26	
11/6 1968	10,55	
1/7 1968	1.604,26	
11/12 1968	10,55	
	<u>3.229,62</u>	
Renter i Bikuben	92,39	3.322,01
		<u>62.085,50</u>
A. Udbetalte legater		3.000,00
B. Udgifter:		
Porto, befordring m. v.		175,00
C. Beholdning pr. 31/12 1968 i Overformynderiet:		
Københavns Kreditforening, 13/3 à 6%	24.400,00	
Østifternes Kreditforening, 13/3 à 5%	28.000,00	
Samme, 16/3 à 5%	2.600,00	
Kontant	538,45	
	<u>55.538,45</u>	
Handelsbanken 329765	3.372,05	58.910,50
		<u>62.085,50</u>
Regnskabet revideret og beholdningen til stede. København, den	1969.	

Den gamle Overlærers Legat

Efter overretssagfører Viggo Lofts død har bestyrelsen suppleret sig med landsretssagfører Jørn Thomsen, således at bestyrelsen herefter består af generalkonsul C. F. Glad, højesteretssagfører V. Brammer og fornævnte.

Regnskabet for 1967, som er revideret af hovedrevisor N. Faaborg Ottosen, aftrykkes nedenfor, samt regnskab for 1968, hvis revision endnu beror.

Legatet kan søges af værdige og trængende enker eller ugifte kvinder til afhjælpning af trang, dog også af værdige og trængende kvinder — ikke under 15 år — til uddannelse (ikke studentereksamen). Fortrin har enker efter og døtre af studenter fra Herlufsholm eller andre herloviaanere.

Ansøgninger kan sendes til legatbestyrelsen ved landsretssagfører Jørn Thomsen, Nørre Farimagsgade 3, 1364 København K.

Herloviaanersamfundet indbyder sine medlemmer til en sikkert yderst interessant HØRING i Grand Café's selskabslokaler tirsdag den 29/4 1969 kl. 18.30.

Et spørgepanel, der vil spænde over en række årgange, vil stille nærgående spørgsmål til *forstander, Heis og Lundgreen Beck*, der har lovet at komme til stede.

Før høringen serveres der gule ærter og pandekager à 18 kr. plus betjening og drikkevarer.

Da arrangørerne forventer stor deltagelse til denne aften, vil det være nødvendigt forud at anmelde deltagelse til: *Jørgen Damgård på tlf. (01) 14 44 83* eller pr. brevkort til Købmagergade 55, 1150 København K, senest fredag den 25/4 1969.

DEL FOL

TORBEN V. KLEIN (R'35)

Intern transportmateriale
Lager- og fabriksrationalisering

HOLBERGSGADE 26 - 1057 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 5958

(IV'23)

KNUD LINDBERG A/S

**L Y S
KRAFT
VARME**

FABRIK FOR KVIKSØLVAFBRYDERE OG
NEONANLÆG - GLASBLÆSERI

Islevdalvej 200 - 2610 Rødovre
Telefon (01) 94 38 00

GREYSTONE

GRAASTEN
KONFEKTION A/S
6300 GRAASTEN

Ole Palsbøll ('51)

Parfumerie Lichtenberg

M. Cruse ('22)

Værnedamsvej 17 - Vester 4685
Østerbrogade 150 - Øbro 6156
Gl. Kongevej 140 - 21 24 76

SCHAUMBURG- MÜLLER & CO. A/S

BRÆNDSEL
OG BRÆNDELSOLIER
AF ENHVER ART
LEVERES OVERALT

TLF. BELLEVUE *780 Ernst Schaumburg-
TARBÆK STRANDVEJ 113 Müller ('29)
2930 KLAMPENBORG

- også alle gamle
herlovianere
bør bære
de nye
skoleslips:

Gøyeslips kr. 19,50
Trolleslips kr. 19,50
»Gamle« slips kr. 16,50

— vi har også blazerskjold
(ny udførelse) kr. 34,50

Eneforhandler af herlovianske uniformseffekter

HAAGENSEN

Ringstedgade 2 A, 4700 Næstved - Telefon (03) 72 03 90 og (03) 72 43 90 - Postgirokonto 5 04 84

Portofri forsendelse overalt

Bygningsartikler
Væg- og gulvfliser
Gips - Terrazzo
Stenmel

1/2 Knud Gottlieb ('20)

Etableret 1902

Rådhuspladsen 4, 1550 København V
Telefon *12 73 83

Brdr. Schur A/s

HESTEMØLLESTRÆDE 6

1464 KØBENHAVN K

**DISKONTO-
BANKEN A/s**

NÆSTVED

Brøndboring

udføres af

K. B. LARSEN ('17)

Civilingeniør

Frederiksgårds Allé 4

Fasan 1072

CHR. RAHBEK

aut. forhandler

Tlf. Næstved (03) 72 15 20
(03-695) Haslev 874

H. H. Rahbek ('47)

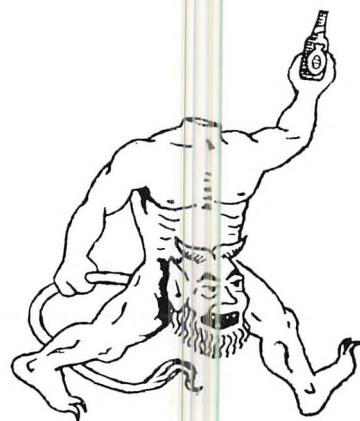
HOTEL

Vinhuset

NÆSTVED

HUSK

**Herlovia-
ner-
frokosterne**

den første tirsdag
i hver måned kl. 12,15
på Grand Café,
Kongens Nytorv,
København

GRENÅ DAMPVÆVERI

Dagbladets
Bogtrykkeri - Køge

Køge (03) 65 07 01